

כאב מוליד שמחה

מרים אולמן חובקת ספר חדש לילדים שנכתב לבקשתם של נכדיה ■ המסר: לא קל לה, למשפחה של חיילי קבע, לעבור מבסיס לבסיס בהתאם לצורכי הצבא, אבל בסופו של דבר הכול מסתדר

מרים אולמן ■ צילום: יוסי רוטנברג

סיימון ואספר כמה קשה היה לו להיפרד מחבריו החתולים ממש כמו שלהם עצמם היה קשה. הם ביקשו שאספר לכולם איך בכל זאת הצליחו להשתלב ולמצוא חברים חדשים ואיך סיימון התאקלם ונהנה מהשינויים, כדי שהמסר יהיה ברור – שבסוף טוב לכולם.

האם יש מסר מרכזי בכל ספרי הילדים שלך? "במשך שנים עברתי עם ילדים שהגיעו ממצוקה, מאלימות ומקשיים. תמיד דאגתי לעזור להם באמצעות דברים שמחים. גם ימים שנתפסו כימים עצובים, כמו יום השואה, יום הזיכרון ומלחמות, העברתי את המסרים מתוך תחושה של תקווה, עידוד ושמחה בכל מצב כדי להעניק ביטחון לילדים. אין טעם לשקוע בעצב. השתדלתי לשרר צמיחה מתוך שקיעה."

כנגנת לשעבר, למי מתאים הספר? "מתוך אהבתי לילדים כנגנת, כאמא וכסבתא, הספר מתאים לילדי גן, כיתות א' וב' ולכל מי שאוהב סיפורי ילדים. וכמובן לכל מי שאוהב חתולים."

האם יש ספר נוסף בדרך? "כרגע יש סקיצה והמון רעיונות, למרות שחלוף מי הוא לכתוב ספר למבוגרים."

אם לשלוש בנות ובן, אודי אולמן, שהוא זמר חסידי, ויש לה 11 נכדים. חיי המשפחה נסבו רבות סביב הופעותיו של הבעל בארץ ובחו"ל. תקופה ארוכה הם גרו בקייפטאון שבדרום-אפריקה ולדברי מרים "זה היה בית הספר של החיים". היא עצמה עברה בחינוך ילדי גן חובה וילדים עם קשיי למידה במשך 30 שנה. כתיבתה נובעת מחוויות אישיות ומתוך היכרותה הממושכת עם עולם הילדים. את הזמן הפנוי היא מפנה לשירה, לנגינה בגיטרה ולכתיבת שירים וסיפורים. לדבריה, מות הוריה לפני 30 שנה בהפרש של חודש וחצי הותיר בה חלל גדול שהיא תמלא בכתיבה לתוך הלילה. הטקסטים שנולדים מתוך כאב ומוות מתורגמים לכתבי יד עם מסרים משמחים שיוצאים לאור.

אולמן, כמה שונה מעבר הדירה של ילדי משפחה רתה הקבע ממעבר דירה של ילדים החיים בעיר? "החוויות של ילדי הבסיסים שונות בשל סיבת המעבר ובשל היחסים עם חבריהם שכולם ילדי משפחה הקבע. הבסיס לכשעצמו משמש עבורם כעין חממה המאופיינת בחנות השקם, בעזרה הדדית, בדלת הפתוחה, במפגשים, בחוגים ובחופשיות שבה כל הורה מרגיש לגבי ביטחון ילדיו. עם זאת, הפרידה וההתאקלמות בגני ילדים ובבית הספר זהים לתחום שות של ילדי העיר. ב'חתול עם כנפיים' קיבלתי עידוד מנכדיי שבבסיס. הם ביקשו שאכתוב על

מרים אולמן משיקה ספר שלישי לילדים, "חתול עם כנפיים" בהוצאת אופיר ביכורים, המ' בוסס על סיפור אמיתי. הספר מספר את סיפורו של סיימון, חתול ג'ינג'י מ"צעד בעלי חיים" שאומץ על-ידי הווג לימי וטוליק ועובר להתגורר עם השניים בבסיס חיל-האוויר חצרים בדרום, בשיכון של משפחות החיילים המשרתים בצבא הקבע. לאחר שלוש שנים נודד סיימון עם המשפחה לצפון הארץ לבסיס רמת-דוד. כעבור מספר שנים עוברת המשפחה לבסיס תל-נוף במרכז הארץ. הספר מלווה באיורים של סיגלית אורגה. באמצעות האנשת החתול, מבקשת המחברת להרגיש את הבעייתיות של המעבר, הקושי שבפרידה מחברים, יצירת קשרים חברתיים חדשים, שינוי במקום העבודה של בן-הזוג ועוד, שבחלקם מוכרים גם בחיים האזרחיים. מרים אולמן היא גמלאית של משרד החינוך, ילידת ירושלים, שמשפחתה העתיקה את מקום מגוריה לחיפה בהיותה בת 10, ומאז מתגוררת בכ"רמל. "כשעברנו לחיפה כל המשפחה הנרחבת הצטופפה במשאית עם הרהיטים ומכשירי החשמל כדי לראות את סוף העולם מבחינתי, היא נזכרת, "הירושלמים לא קלטו איך אפשר לעזוב את עירם ולעבור לחיפה הרחוקה". מרים נשואה לחזן דוד אולמן שהקים וניהל את המחלקה לקשיש בעיריית חיפה ועמד בראשה קרוב ל-30 שנה. היא

אגף התרבות

קלבת שבת הרצל

חגיגה של מופעים וקניות לכל המשפחה ימי שישי בשעות 10:00-15:00

ברחוב הרצל 12.7 מוש בן ארי עילי בוטנר וילדי החוץ

האגף לדוברות, הסברה ופרסום

שמי - (אודי חומסקי & דובמן) GREY

לפרטים: המוקד העירוני 106 | haifa.muni.il

